

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. С., 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети февруари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20231800900134 по описа за 2023 година

Ищците **В. Г. С.**, роден на ****г. гражданин на у. и **Л. Г. С.**, родена на
****г., гражданка на у. двамата със съдебен адрес гр.С. ул.“Веслец“ №6 ет.3 ап.8 чрез
упълномощения от тях процесуален представител адв. Н. М., са предявили субективно
соединени иски по чл.432, ал.1 КЗ срещу **ЗАО „Д.“ АД**, ЕИК., със седалище и адрес на
управление: гр. С., бул. „Г.М.Д.“ №1, за осъждането му да им заплати следните суми:

200 000,00лв. (двеста хиляди лева), обезщетение за претърпени неимуществени вреди
от **В. Г. С.**, изразяващи се в болки, страдания по повод смъртта на неговия син **В. В. С.**,
вследствие ПТП от 29.01.2023г. и наличие на задължителна застраховка гражданска
отговорност със застрахователна полица № BG/30/122000706995, ведно със законната лихва
върху посочената по-горе сума, считано от датата на завеждане на иска 11.07.2023г. до
окончателното ѝ изплащане.

200 000,00лв. (двеста хиляди лева), обезщетение за претърпени неимуществени вреди
от **Л. Г. С.**, изразяващи се в болки, страдания по повод смъртта на нейния син **В. В. С.**,
вследствие ПТП от 29.01.2023г. и наличие на задължителна застраховка гражданска
отговорност със застрахователна полица № BG/30/122000706995, ведно със законната лихва
върху посочената по-горе сума, считано от датата на завеждане на иска 11.07.2023г. до
окончателното ѝ изплащане.

На 29.01.2023г., около 8,10 часа, на първокласен път I-8, км. 95+200 е настъпило ПТП
между л.а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК, управляван от С.Л.в и л. а. с
марка „Фолксваген“, модел „Поло“, с рег. № СО 2861 СХ, управляван от А.П.. Същото е
удостоверено с Констативен протокол за ПТП № 2/2023-1026-69/29.01.2023г. Във връзка с

настъпилото ПТП е образувано и досъдебно производство №13/2023г. по описа на ОД на МВР С., съответно пр. пр. №354/2023г. по описа на Софийска Окръжна Прокуратура. Механизмът на процесното ПТП е следният: л. а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК, управляван от С.Л.в се отклонява в ляво, удря се в еластичната ограда /мантинела/ и навлиза в лентата за насрещно движение, където е реализиран сблъсък между л. а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК и л. а. с марка „Фолксваген“, модел „Поло“, с рег. № СО 2861 СХ, управляван от А.П.. При настъпилото произшествие е починал пътникът в л. а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК, а именно В. В.. С., ЕГН:*****.

Ищците В. Г. С. и Л. Г. С. са баща и майка на В. В.. С.. Поради внезапната смърт на единственото им дете, за родителите са настъпили тежки вредни последици - душевни и психически болки и страдания, като загубата им е най - тежкият момент в живота им. Не минава и ден, през който родителите да не тъжат за своето дете. Връзката „родител - дете“ освен кръвна е и емоционална. Всяка една смърт на близък човек се приема изключително тежко от роднините и хората, които го обичат. Особено болезнено обаче се приема смъртта от родител, който изгуби детето си внезапно. Това е травма, която не може да се преживее и преодолее с времето. Ищците са изгубили най-скъпия за тях човек на света - единственото им дете. Те са разчитали на сина си В., който е бил опората в живота им, който се е грижел за тях, помагал е за издръжката на семейството, споделял е с тях радости и тревоги, щастливи и тежки мигове.

Животът на родителите на В. С. е необратимо променен - загубил е смисъл и е съпроводен от мъка, отчаяние и печал. След смъртта на В. С., родителите са изпаднали в тежка депресия, постоянно ги измъчват натрапчиви мисли и обвинения, станали са затворени и неконтактни, постоянно плачат, чувстват се безпомощни и не намират смисъл да живеят. Те са сломени от внезапната загуба на детето си и преживяват изключително тежко загубата на своя син, който е бил едва на 20 години, в началото на своя съзнателен житейски път, в разцвета на живота и младостта си, в момент, в който всички са имали прекрасни планове и надежди за бъдещето му. Предстояли са им най- хубавите моменти и радости в живота - създаването на ново семейство и бъдещо поколение.

Отношенията между В. С. и родителите му са били много топли и близки, основани на привързаност, разбирателство, взаимна обич, подкрепа и уважение. Имали са много силно изградена емоционална връзка помежду си. Те са живели в един дом, споделяли са едно домакинство, радости и тревоги. Доверителите ми са възпитали сина си В. в християнската вяра от ранна детска възраст, научили са го на всички християнски добродетели, които са зачитали както помежду си, така и в отношенията си с хората. Обичали са се безрезервно и са се подкрепяли безусловно. Всичко това е изградило и създавало помежду им трайна и дълбока емоционална и душевна връзка.

Поради непредизвиканата внезапна смърт на В. С., за тях са настъпили тежки вредни последици - душевни и психически болки и страдания, като загубата им е най - тежкият момент в живота им.

Отговорността на водача, управлявал л. а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА

1022 АК е застрахована в ЗАД „Д.“, със застрахователна полица „Гражданска отговорност“ № BG/30/122000706995, валидна до 07.03.2023 г. Затова съобразно разпоредбата на чл. 380 КЗ на 08.03.2023 г. доверителите ни са завели в ЗАД „Д.“ молба за изплащане на обезщетение за причинените им от ПТП вреди. При ответника са образувани щети 0801-000830/2023-03 и 0801-000830/2023-04, по които застрахователят отказва да изплати застрахователно обезщетение.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 432 КЗ, за В. и Л. С.и е налице правен интерес да претендират по съдебен ред изплащане на застрахователно обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди, пряко от застрахователя на виновния водач ЗАД „Д.“.

Препис от исковата молба с доказателствата към нея е изпратен на ответника ЗАД „Д.“ АД, който в срока по чл.367, ал.1 ГПК е депозирал писмен отговор.

Счита исковата молба за процесуално допустима, макар и неоснователна по същество.

Ответникът ЗАД „Д.“ АД оспорва изцяло по основание и по размер исковата молба за присъждане на обезщетения за неимуществени вреди като я намира за неоснователна и недоказана. Механизмът на пътния инцидент не е изяснен. Счита, че водачът на лек автомобил Ауди А6 с рег. №СА1022АК С.Л. няма вина за настъпилата смърт на В. С..

Прави възражение за съпричиняване на вредите, поради неизползван предпазен колан.

Твърди съпричиняване на вредите от пострадалия В. С. и реализирано от нея виновно и противоправно поведение, изразяващо се в неизползване на предпазен колан като пасажер в лек автомобил Ауди А6. Твърди, че травматичните увреждания на починалия в пътнотранспортното произшествие се дължат на това, че той е пътувал без предпазен колан. Този извод ще бъде потвърден от морфологията и локализацията на травматичните увреждания на пострадалия, за което ще ангажираме съответните доказателствени искания. Счита, че травмите на В. С. се дължат на свободното движение на тялото му в купето на автомобила, поради неизползване на предпазен колан. Предвид това заявява на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД възражение за съпричиняване във вредите от пострадалия като твърди, че в нарушение на разпоредбата на чл. 137а от Закона за движение по пътищата той не е използвал предпазен колан, с който е бил фабрично оборудван процесният автомобил, предвид което действията му са в пряка причинна връзка с настъпилите телесни увреждания. Като последица от неизползване на предпазен колан В. С. е бил наранен от свободното движение на тялото си в купето на автомобила. Ако той беше използвал предпазен колан телесните увреждания не биха настъпили или щяха да бъдат с много по-малка интензивност и обем и при всички случаи летален изход нямаше да настъпи.

Неизползването на предпазен колан е виновно и противоправно поведение на пострадалия, което е в пряка причинна връзка с причинения вредоносен резултат и основен фактор за уврежданията. Предпазният колан е най-ефективен при преобръщане, какъвто е

процесният случай, поради това, ако В. С. е бил с правилно поставен и използван предпазен колан, щеше да намали значително травмите и да предотврати смъртта. Коланът със сигурност би предотвратил множеството тежки и животозастрашаващи увреждания. При удар той намалява близо 25 пъти отрицателното ускорение на човешкото тяло като се разтегля от натоварването и така удължава времето за окончателно спиране на тялото при задържането му. Правилно поставеният колан разпределя инерционните сили върху тялото и ги забавя, включително върху гърдите, бедрата и раменете. Коланът се разтяга леко, но задържа и забавя тялото и предпазва движението на тялото в купето на автомобила и така значително намалява травматичните увреждания. Ако синът на ищците беше с поставен предпазен колан, той най-вероятно нямаше да получи толкова тежки телесни увреждания водещи до смърт, а значително по-леки и с по-ниска интензивност увреди. Следователно неговото поведение е в пряка причинна връзка с претърпените вреди. Поради всичко изложено намираме, че механизмът на увреждането в еднаква степен е провокиран, както от субективните действия на водача на автомобила, така и от решението на пострадалия да не използва предпазен колан.

В този смисъл претенцията на ищците не кореспондира на приноса във вредите на пострадалото лице по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Предвид механизма на произшествието, твърдим, че е налице съпричиняване във вредоносния резултат от пострадалото лице от 60 %, поради собственото му противоправно поведение, с оглед на което застрахователят на деликвента - водач на лекия автомобил, следва да отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с поведението на деликвента, но не и за последиците от поведението на увредения. В този смисъл е задължителната практика на ВКС - решение № 18 от 17.09.2018 г. по гр. д. № 60304 / 2016 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение, решение № 97 от 06.07.2009г. по т.д. № 745/2008г. на ВКС, ТК, 551/2009г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 43 от 15.04.2009г. по т.д. № 648/2008г. на ВКС, ТК, II т.о., постановени по реда на чл.290 ТПК, съгласно които при определяне на наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на водача.

Възражение за прекомерност на претендираното обезщетение

Оспорва предявения иск и по размер, тъй като същият не може да бъде обоснован по никакъв начин. В този смисъл прави възражение за прекомерност на претендираното обезщетение, като счита, че размерът му не е съобразен със социално-икономическите условия на живот в страната. Без да омаловажава трагедията на семейството, възраженията срещу претендираните суми за обезщетения касаят съотносимостта ѝ към критерия за справедливост. Счита, че претендираните обезщетения са прекомерно завишени и не кореспондират на критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД, тъй като целта на обезщетението не е самоцелно да повиши жизнения стандарт на ищците или да повиши качеството им на живот, а единствено да ги репарират за претърпените болки и страдания. Предвид това размерите на обезщетенията не са справедливи и са завишени спрямо изяснените по-горе обстоятелства сочещи на съпричиняване от пострадалия във вредите,

което ще докажем в хода на процеса, накърнява общественото разбиране за справедливост и би се превърнало в източник на подобряване на материалното благополучие на ищцата, ако бъде уважен в този размер.

Неимуществените вреди по принцип нямат паричен еквивалент и не могат да бъдат оценявани в пари. В този смисъл каквото и обезщетение да бъде присъдено, същото никога няма да бъде достатъчно. Справедливостта е морална категория. Съгласно трайно установената съдебна практика тя не е абстрактно понятие, а винаги се оценява посредством изведени чрез нея критерии, които съдът преценява по свое вътрешно убеждение и с оглед събраните по делото конкретни факти и доказателства. Претендираната сума за обезщетения не е обвързана с прилагане на външно проследима система за остойностяване на вредите, с икономически индикатори като минимална работна заплата, покупателна способност, среден доход на глава от населението или с други обективни показатели, които биха могли да се ползват за измерители за стойността на обезщетението въз основа на стандарта на живот в страната и на конкретния социално-икономически статус на ищцата. По тази причина в много развити страни, където съществуват и лимити за обезщетенията, се прилага принципът за обективна оценка на размера на евентуалния (пропуснат) остатъчен икономически принос на пострадалия. В Б. средният размер на обезщетенията се увеличава експоненциално, без да два съразмерно темповете на увеличение на работната заплата, покупателна способност на населението, икономическата конюнктура в страната.

Обезщетението да има някакъв разумен таван, тъй като застрахователите са натоварени със социалната функция да разходват събраните застрахователни премии за всички настъпили застрахователни събития по които имат задължение да компенсират и много други пострадали лица. Този процес е ежедневен и средства се заделят и изплащат не само на жертви на починали, но и на пострадали, които имат нужда да подобрят здравето си и да се лекуват по-ефективно и успешно от травмите си, за да станат нормални (работоспособни) членове на обществото. Всякакви диспропорции в тази връзка при които на пострадали лица се присъждат извънредно високи по размер обезщетения поставя останалите жертви на ПТП, очакващи обезщетения от застрахователя в по-неблагоприятно положение, тъй като паричния ресурс на застрахователя ще бъде ограничен и няма да стигне до тях или няма да стигне на време, което непременно ще влоши качеството им на живот. Тези доводи не могат да бъдат преодоляни с простото възражение, че този проблем е предизвикателство единствено за застрахователя, защото този застраховател функционира в условностите на същата тази социалноикономическа система, като част от нея той е ограничен от покупателната способност на населението и на същите хора, които стават жертви на ПТП, лимитиран е от ниските цени на гражданската отговорност и неговите постъпления не са безкрайни. Разходването на публичните средства от събрания премиен приход от застрахователя следва да има някаква приемлива граница, съобразяваща от една страна твърде ниската цена на гражданската отговорност на автомобилистите в Б., а от друга - с нереалистичните очаквания на ищите да получат извънредно високи обезщетения, несъразмерно завишени със статуса им на живот, с това, което те добавят като стойност в

икономиката на страната от гледна точка на образование и професионален принос, с размерите на данъците които заплащат и приноса им в издръжката на социалната система, претенции по най-високи стандарти, типични за най - развитите и икономически напреднали европейски държави, каквато Б. не е. Това несъответствие би следвало да бъде отчетено от съда при преразглеждане на делото, тъй като то има изцяло обективен характер, държи трезва сметка за това къде живеем като граждани, каква е покупателната ни способност, колко са развити стопанските отношения в страната ни, какво е нивото на заплащане, какви са средните пазарни цени на продуктите и жилищните наеми- все обективни измерители на финансовия и социален аспект на живота ни. Присъждане на обезщетения извън тези обективни реалности би било отвлечено от трезва преценка за характера на обществените отношения и условия, несъвършен характер на всички компенсаторни механизми които социалните системи са предвидили за репарирание на вреди от загуба на близък човек. Финансовият ресурс на застрахователя не е неограничена величина и неговото несправедливо разходване, чрез подобни завишени претенции, поставя под огромно напрежение и финансов натиск стабилността и функционирането на застрахователната система. Обезщетенията не могат да бъдат самоцелни и чрез тях не бива да се преследва забогатяване или получаване на толкова големи по размер обезщетения, че общественото разбиране за справедливост и нивото на развитие на социално-икономическия живот в страната да не може да понесе същите.

Признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение по силата на процесната застрахователна полица „ГО” сключена със „З.” АД относно процесния лек автомобил Ауди А 6. Не възразява това обстоятелство да бъде отделено от съда като безспорно и ненуждаещо се от доказване.

Оспорва следните обстоятелства:

Исключителната вина на водача на л. а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК С.Л..

Противоправността на действията на водача на л. а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК С.Л..

Причинно-следствената връзка между действията на водача С.Л. и настъпилите вреди.

Настъпилите емоционални травми за ищците и преживените болки и страдания.

Размерът на претенциите за неимуществени вреди като прекомерно завишен.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК, ищците В. Г. С. и Л. Г. С. , са депозирали допълнителна искова молба.

Относно възражението, свързано с редовността на исковата молба:

Банковата сметка е посочена още при предявяване на претенцията на ищците по доброволен ред пред ответника и е известна на същия. С депозиране на настоящата искова молба също са посочени банковите сметки.

По отношение възражението на ответника, за липса на виновно поведение от страна на водача, чиято отговорност за вреди, причинени на трети лица е застрахована в ответното дружество, изразяват следното становище:

Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.2 от ЗЗД, вината при извършен деликт се предполага във всички случаи. Въпреки обстоятелството, че към момента няма данни за изхода на воденото по случая досъдебно производство, това не оборва презумпцията за виновност на извършителя на деянието. Това е така, защото презумпцията за вина (при непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД), може да се обори само с пълно и главно доказване на обстоятелствата, които я изключват. Доколкото прякото право на увредения, установено със закона - чл. 226, ал. 1 КЗ /отм./, възниква едновременно с правото на деликтно обезщетение от деликвента и е функционално обусловено от него, то застрахователят, като пряко задължено лице, отговаря в обема, в който отговаря и причинителят на вредата. (Решение № 238 от 20.06.2008 г. на ВКС по т. д. №924/2008г., II о., ТК, докладчик съдията Ваня Алексиева).

По отношение оспорването от страна на ответника на механизма на процесното ПТП, с оглед детайлното изясняване на механизма на процесното пътно транспортно произшествие, с исковата молба са направили доказателствено искане да бъде назначена САТЕ, от отговорите на която ще бъде изяснен в детайли механизма на ПТП.

По възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат:

В отговора на искова молба ответникът излага, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице, което с поведението си е допринесло настъпването на същия, поради неупотребата на обезопасителен колан. Ищците твърдят, че не е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия пътник. Този въпрос ще бъде изяснен, след като се изясни механизма на процесното ПТП, за което е поискана САТЕ с исковата молба. Представителят на ответното дружество изразява свои виждания и хипотези, за които не са налице данни по делото. Ответникът носи доказателствена тежест, при условията на пълно и главно доказване по отношение на своето възражение за съпричиняване.

Във връзка с оспорване от страна на ответника на размера на претендираното застрахователно обезщетение, като прекомерно завишен:

Считат, че възражението на ответното дружество за завишеност на исковите претенции е неоснователно. В тази връзка ще бъде проведено пълно и главно доказване в процеса. Във връзка с обосноваване на претендирания размер на исковата претенция, молим, да отчетете следните обстоятелства: Размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост” по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства, при настъпила смърт на едно физическо лице, са възрастта на починалото лице, наличието или липсата на семейство и низходящи,

създадите се отношения между тях, както и редица други социални показатели. Загубата на един човек не може да бъде съизмерима с пари, но все пак пълното обезщетяване неимуществените вреди за неговите близки, изисква същото да бъде съотносимо с претърпените болки и страдания, вследствие смъртта на лицето.

Законодателят определя лимит по смисъла на чл. 432 КЗ на отговорност, за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт, от 10 000 000 за едно застрахователно събитие, независимо колко са пострадалите лица към момента на възникване на произшествието /чл. 492, т. 1 от КЗ/, който лимит очертава и рамката на паричната отговорност в зависимост от тежестта и еквивалента на неимуществените вреди. Минималният размер на застрахователните суми по застраховка гражданска отговорност за неимуществени вреди от телесно увреждане на едно лице е бил 700 000,00 лева до 01.01.2010 г.

След 01.01.2010 г. размерът вече е 1 000 000,00 лева (§ 27 от ПЗР на КЗ (отм), а след 11.06.2012 г. този размер е 2 000 000,00 лева (чл. 266 от КЗ (отм).

Приемането на Р.Б. в Европейския съюз и поемането на договорните ангажименти спрямо същия, е съпроводено и с настъпващи промени относно размера на застрахователните премии и тенденция към увеличаването им с оглед пълното компенсиране на вредите по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите /§ 4, ал. 3 и ал. 4 и § 27 КЗ/. Тази тенденция е необратима и оказва влияние при определяне напоследък на по-голям размер на обезщетенията, присъждани от съдилищата. В последните години законодателят съобразява законодателството ни с това на Европейския съюз и определя нарастващи минимални застрахователни покрития по отношение на застрахователите. Това безспорно доказва рамките на справедливия размер на обезщетенията в конкретната икономическа обстановка.

Икономическата обстановка в страната например от 2013 г. до 29.01.2023 г. също се е променяла. Това се е отразило на размерите на минималната работна заплата, която е била: 310,00 лева от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г.; 340,00 лева от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г.; 360,00 лева от 01.01.2015 г. до 30.06.2015 г.; 380,00 лева от 01.07.2015 г. до 31.12.2015 г.; 420,00 лева от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г.; 460,00 лева от 01.01.2017 г.; 510,00 лева от 01.01.2018 г.; 560,00 лева от 01.01.2019 г.; 610,00 лева от 01.01.2020 г.; 650,00 лева от 01.01.2021 г.; 710,00 лева от 01.01.2022 г., 780 лева от 01.01.2023 г. Увеличението от 2013 г. до 29.01.2023 г. е над 150%.

От изложеното по-горе може да се направи безспорното заключение, че претендиращият с исковата молба размер на претенцията за неимуществени вреди е справедлив и напълно съответства на претърпените от доверителите ми болки и страдания.

Ответникът ЗАД „Д.“ АД е подал допълнителен отговор.

Поддържа всички заявени фактически и правни твърдения, възражения и оспорвания, както и заявените до момента доказателствени искания, като процесуалната позиция на дружеството ни остава непроменена.

Доколкото с допълнителната искова молба не се заявяват нови фактически твърдения и нови доказателствени искания от ищците, счита, че процедурата по размяна на книжа е изчерпана.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица №2 на ОЗ на МВР на 29.01.2023г., около 08,10часа – светлата част на денонощието по първокласен път I-8, в извън населено място - километър 95+200, в участъка между с. Л. (С.) и с.Н., в посока от гр.С., към село Н. поради неизяснени причини лек автомобил „Ауди А6” с регистрационен номер СА 1022 АК, управляван от С.Л.в се отклонява в ляво, удря се в еластична ограда, след което навлиза в лентата за насрещно движение и реализира ПТП с л. а. с марка „Фолксваген“, модел „Поло“, с рег. № СО 2861 СХ, управляван от А.К.П., след което се завъртат и двете МПС. При ПТП е пострадал В. В.. С. с ЕГН:*****, починал на 29.01.2023г.

Видно от удостоверението за раждане на В. В.. С. ищците В. Г. С. и Л. Г. С. са негови родители.

По делото се изслуша заключението на съдебно-автотехническа експертиза, видно от която на 29.01.2023г., около 08,10часа – светлата част на денонощието по първокласен път I-8, в извън населено място - километър 95+200, в участъка между с. Л. (С.) и с.Н., в посока от гр.С., към село Н., със скорост около 56 километра в час се е движил лек автомобил „Ауди А6” с регистрационен номер СА 1022 АК, управляван от С.Л.в.

Платното за движение в този участък към момента на ПТП е било предназначено за двупосочно движение, като асфалтовото покритие било заснежено и общата му ширина била 8,40 метра. Надлъжния профил на пътя бил в хоризонтална лява крива с радиус 193 метра. Максималната критична скорост, с която лекият автомобил е могъл да преодолее кривата, в конкретната пътна обстановка, при плавно боравене с органите за управление на автомобила – спирачен педал, педал за подаване на газ и кормилно колело е била 70 км/час. От лявата страна на платното за движение, по отношение горната посока, на 0,5м в ляво от левия край на асфалтовото покритие е била монтирана стоманена предпазна ограда.

При така описаната пътна обстановка и скорост на движение, лек автомобил „Ауди А6” е навлязъл в лявата крива и към момента на края на същата, автомобилът е започнал едно сложно движение – ротационно, около вертикалната си ос в посока обратна на посоката на движение на часовата стрелка и в същото време транслационно в посока напред, по отношение първоначалната си посока на движение. Така припъгълвайки се напречно по асфалтовото покритие, същият със задната си лява част е достигнал до стоманената предпазна ограда, ограничаваща в ляво платното за движение и се е ударил в нея, като е оставил трасологична следа по мантинелата в продължение на 9 метра. По отношение деформациите по автомобила в протокола за оглед е описано: „...В лявата част на задна

броя на лек автомобил „Ауди“ се наблюдават множество охлузвания, като липсват парчета с неправилна форма на две места от долния ъгъл на бронята...”. Така, към момента на края на трасологичната следа, автомобил „Ауди“ е бил разположен почти перпендикулярно на неговата насрещна лента. В този момент в посока от село Н. към гр.С. в дясната си лента, със скорост около 51 км/час, се е движил лек автомобил „Фолксваген Поло 1,4 ТДИ“ с регистрационен номер СО 2861 СК, управляван от А.К.П.. Настъпил е удар между челната дясна част на лек автомобил „Фолксваген“ и дясната странична част на лек автомобил „Ауди“ в областта около средната дясна колонка на купето. От удара по-голяма част от кинетичната енергия на лек автомобил „Фолксваген Поло“ е употребена за деформации по купетата, след което този автомобил се е завъртял около вертикалната си ос в посока на въртенето на часовата стрелка и се е установил в положението, в което е описан в протокола за оглед на местопроизшествие.

От удара лек автомобил „Ауди“, също е завъртян леко по посока на часовата стрелка и също се е установил в мястото, в което е описан в протокола за оглед.

От описания по-горе механизъм е ясно, че преди първия удар, лек автомобил „Ауди“ е изгубил страничната си устойчивост и е извършвал ротационно движение. От друга страна, към момента на изгубване на странична устойчивост, този автомобил се е движил със скорост, която е доста по-ниска от максималната критична скорост за преодоляване на кривата и превишаването на която води до начало на ротация. Тези констатации, водят до извод, че от техническа и професионална гледна точка причините за възникване на ПТП, следва да се търсят в неправилно боравене с органите за управление от страна на водачът на лек автомобил „Ауди А6“ с регистрационен номер СА 1022 АК - С.Л.в, които в зоната на ПТП са довели до загуба на странична устойчивост на автомобила и от там до загуба на управление.

Няма данни за задействани въздушни възглавници в лек автомобил „Ауди“.

В търговското дело липсват данни за мястото, на което е пътувал пострадалият С., но по данни от приложеното досъдебно производство, същият е пътувал на задна дясна седалка.

При извършената проверка в програма „Аудатекс“ по номера на рамата на лек автомобил „Ауди А64 - WAUZZZ4BZWN015378, се оказва, че същият е произведен през 1997г. в Германия и на всички седалки фабрично е бил оборудван с триточкови инерционни колани.

По делото липсват данни пострадалият В. В.. С., да е ползвал предпазен колан.

Правилно поставен предпазен колан защитава много ефективно тялото на ползващия го от действието на инерционните сили, действащи върху тялото, като ограничава движенията му до 120мм. встрани и напред и с това ограничава травмите по тялото от удари в тези посоки.

По делото се разпита свидетелката Г.Б..

„Ние сме близки приятели с ищите, имаме общи роднини и покрай тях се запознахме, но не сме близки роднини. Познавах В. С., дойдохме тук заедно, близки приятели сме, живяхме заедно в един блок, познавам го от шест - седем години. Дойдохме в Б. заедно през октомври 2019 година или в края на септември. Още преди да дойдем тук се познавахме със семейството му, нашите родители са добри приятели, ние сме добри

приятели, всеки ден се чувахме, живяхме в един блок, вечерта излизахме и се учехме в един университет, бяхме в близки отношения. В. и семейството му са имали изключително добри отношения, той е единствено дете, те го чакаха доста, той винаги беше на връзка с родителите си, непрекъснато бяха заедно и си общуваха и много се обичаха. С родителите си имаха много нежни отношения помежду си. В. и Л. живееха в у., там си живеят, там са живели. Родителите на В. заради това, че имат проблеми със здравето и финансови не идваха в Б., но ние на три месеца ходехме на гости при родителите и по време на ковид стояхме година - година и половина в у.. По време на ковид- кризата В. С. е бил година и половина при родителите си в у., те там си имат къща и живееха заедно - в З. област, Приморски район и село П.. Много трудно беше, един наш познат, аз не можах да им кажа такава новина, помолихме наш познат, след няколко часа той дойде при тях да им каже, майката изгуби съзнание, те вече не живеят, сутрин, обяд и вечер са на гробищата. Те са пенсионери, не работят, майката доста време беше под влиянието на транквилизатори, защото не можа сама да се справи с обикновени успокояващи. Досега ужасно го преживяват, той беше смисъла на живота им и той виждаше смисъл да живее заради родителите си, да им помага. Ние имаме непрекъсната връзка всеки ден с родителите. В. Г. С., честно казано, не помня на колко години е, на 60 и нещо е, а Л. пак е на около 45-46 към 50-годишна. Майката досега работеше в поща като доставчик на писмата, а баща му преди е работил в другото село като комбайнер или тракторист.

Когато В. се прибираще в у. ние не всеки път, но често пътувахме заедно с него, бяхме при тях на гости, той при нас оставаше, аз при него, но заедно с родителите. Отношенията им видях, много добри бяха, много се обичаха, той беше много грижовен син и много се грижеше за родителите си.

Когато В. почина дойде баща му, защото по принцип ние сме сега в окупирана част на у. под властта на Р. и бащата имаше възможност да дойде оттам да вземе тялото. Майка му има и диабет, и проблеми е краката и не нямаше как да мине път от 4000 км. Баща му плачеше постоянно. Когато дойде в Б. да го вземе остана за месец при нас, ревеше постоянно, давахме му хапчета да се чувства по-добре, ужасно се чувстваше, той не е бил нито жив, нито мъртъв. Остана месец в Б., защото искахме първо да има кремация, но не ни даваха разрешение и ние се разбрахме да прекараме тялото оттук през Р., но ни струваше 12000 лв., които няхаме. Исихаме да го кремират, но тук имаме разпавии с това и затова му се наложи на баща му да остане един месец. След смъртта на В. аз говорех с майка му по телефона и досега поддържахме връзка всеки ден, ужасно се чувстваше, това им беше най-голямата загуба в живота им, те нямат нито роднини - починали са, нямат други деца, той им беше всичко.

В. учеше в УНСС „Администрация и управление“. Роден е на 9.08.2002 г. Тук нямаше погребение и кремация, и баща му докара тялото в у.. Аз не съм присъствала на ритуала в у.. Майка му посещаваше психолог или психиатър, защото не можа да се справи сама, той ѝ изписа хапчета за нервната система, защото тя не е спала, постоянно е ревала, не е яла.“

По делото се изслуша заключението на съдебно-медицинска експертиза, според която в резултат на пътнотранспортното произшествие пострадалият В. В.. С. е получил следните травматични увреждания: Тежка съчетана черепно-мозъчна и гръднокоремна травма, изразяваща се в счупване на черепната основа в областта на средната черепна ямка с контузията мозъка вдясно слепоочно, травматично разкъсване на аортата, контузия на белия дроб, сърцето и средостението, двустранна масивна аспирация на кръв, кръв в гръдната кухина в количество 2500мл. двустранно, множествени руптури на черния дроб и диафрагмата вдясно, руптура на слезката. Контузия на десния бъбрек, охлузвания в областта на челото, липса на етилов алкохол в кръвта и на изброените в съдебнохимическата експертиза вещества.

Смъртта на В. С. се дължи на тежката несъвместима с живота съчетана травма, като е настъпила бързо и е била неизбежна.

Констатираните травматични увреждания се дължат на силни удари с или върху твърди тъпи предмети, като могат да се получат при пътнотранспортно произшествие.

В близките часове преди настъпването на смъртта лицето не е употребявало алкохол, както и изброените в съдебно-химическата експертиза вещества.

Състоянието на трупа по време на аутопсията отговаря на смърт от първо денонощие.

Преценени в съвкупност констатираните при аутопсията увреждания по своя характер представляват високоенергийна травма.

Причинените при пътнотранспортното произшествие травматични увреждания са безусловно смъртоносни, като смъртта е настъпила за кратко и са в причинно- следствена връзка с процесното пътнотранспортно произшествие.

Констатираните травматични увреждания са причинени от ударно въздействие с много голяма енергия с или върху твърди тъпи предмети.

С оглед механизма на пътнотранспортното произшествие, характера, морфологията и анатомичната локализация на констатираните травматични увреждания, движението на тялото на пострадалия в резултат на удара е било при първия удар основно напред, а при втория страничен удар в другия лек автомобил изцяло надясно.

При първоначалното движение на тялото на пострадалия напред е осъществен контакт/удар/в облегалката на предната седалка/видно от показанията на свидетелите пострадалият е пътувал на задна дясна седалка/, при което се е получила ударна деформация на гръдния кош с травмиране на средостението, контузия на сърцето и прекъсване на аортата на 4см. под аортната дъга. Тези наранявания са безусловно смъртоносни.

При втората фаза на произшествието и реализирания страничен удар в дясната задна врата на автомобила, тялото на пострадалия е отхвърлено надясно и е контактувало основно с части на вратата и колонката на купето, при което са се получили черепно-мозъчната травма-счупването на черепната основа усложнена с вдишване на кръв, мозъчната контузия

вдясно, контузията на белия дроб вдясно, контузията на десния бъбрек. Увреждането също води до смърт в кратко време.

Травматичното разкъсване на черния дроб и слезката може да се получат и при двата гореописани удара.

Обезопасителния колан ограничава движението на тялото на пасажера до 12 см. напред и нагоре при челен удар. При наличие на такъв не биха се наблюдавали уврежданията причинени по първия механизъм.

Няма друго възможно обяснение на причиняване на констатираните травматични увреждания по тялото на пострадалия, предвид тяхната морфология, тежест и анатомична локализация, освен инерционното движение на тялото.

При аутопсията по трупа не са констатирани увреждания на типичната коланна травма.

При наличие на поставен обезопасителен колан не биха се получили уврежданията от предно-задно направление на травмиращата сила в резултат на контакта с облегалката на предната седалка.

Наличието на колан не би предотвратило страничното движение на тялото на пострадалия и удара му във вратата, както и получаването на изброените по-горе увреждания, които сами по себе си също водят до смърт.

С молба от 08.03.2023г. ищците В. Г. С. и Л. Г. С. са отправили застрахователна претенция пред ответника ЗАД „Д.“ АД.

С писмо от 01.06.2023г. ответникът ЗАД „Д.“ АД е отказал заплащането на претендираните обезщетения.

Страните не спорят по отношение на факта, че за л.а. с марка „Ауди“, модел „А6“, с рег. № СА 1022 АК е налице сключена застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите в ЗАД „Д.“ АД по застрахователна полица № BG/30/122000706995 към датата на ПТП-29.01.2023г.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че исковете са допустими и частично основателни.

В. Г. С. и Л. Г. С. са предявили пряко срещу застрахователя субективно съединени осъдителни искове за обезщетения за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, в резултат на настъпване на застрахователното събитие, причинено от делинквент, чиято гражданска отговорност е застрахована по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника.

Правното основание на исковете е чл.432 ал.1 от КЗ, във връзка с чл.45 от ЗЗД и чл.497 от КЗ.

Видно от констативния протокол за ПТП и съдебната автотехническа експертиза на 29.01.2023г., около 08,10часа – светлата част на денонощието по първокласен път I-8, в извън населено място - километър 95+200, в участъка между с. Л. (С.) и с.Н., в посока от гр.С., към село Н., поради неизяснени причини лек автомобил „Ауди А6“ с регистрационен номер СА 1022 АК, управляван от С.Л.в се отклонява в ляво, удря се в еластична ограда,

след което навлиза в лентата за насрещно движение и реализира ПТП с л. а. с марка „Фолксваген“, модел „Поло“, с рег. № СО 2861 СХ, управляван от А.К.П., след което се завъртат и двете МПС. При ПТП е пострадал В. В.. С. с ЕГН:*****, починал на 29.01.2023г.

С това водачът С.Л.в на лек автомобил „Ауди А6“ с регистрационен номер СА 1022 АК е нарушил чл.20 ЗДП

(1) „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“

Неоснователно е възражението на ответника „ЗАД ДБЖЗ“ АД за липса на вина на водача С.Л.в, чл.45 ал.2 ЗЗД, тъй като се доказва, че е загубил контрол върху управляваното от него МПС, като първоначално се удря в еластичната ограда, (мантинела) в ляво, преди да се озове в лентата за насрещно движение, където се реализира сблъсък с лек автомобил „Фолксваген Поло 1,4 ТДИ“ с регистрационен номер СО 2861 СК, управляван от А.К.П..

Установява се противоправността на деянието, вината на водача С.Л.в на лек автомобил „Ауди А6“ с ДКН СА 1022 АК и настъпването на вредоносния резултат-смъртта на В. В.. С.. От това следва несъмнен извод за наличието на обективния и субективния елементи от общия деликтен фактически състав по чл.45 от ЗЗД: деяние, противоправност на деянието, неимуществени вреди, които се изразяват в болки и страдания, вина, причинна връзка между поведението на водача С.Л.в и увреждането-настъпилата при ПТП смърт на В. В.. С. и причинените неимуществени вреди на неговите родители В. Г. С. и Л. Г. С.. По делото се установи и наличието на задължителна застраховка „гражданска отговорност“ при ответника ЗАД „Д.“ АД към момента на настъпването на ПТП- 29.01.2023г. на водача С.Л.в на лек автомобил „Ауди А6“ с регистрационен номер СА 1022 АК.

Съгласно Постановление №4 от 25.05.1961г. на Пленума на ВС обезщетение за неимуществени вреди се дължи на най-близките роднини, сред които са възходящите. По делото се установи, от разпита на свидетелката Г.Б., че ищите В. Г. С. и Л. Г. С. са имали силни и хармонични отношения с техния син В. В.. С. и са понесли изключително тежко внезапната и скъпа загуба на техния обичан единствен син. В дълъг период се отразява и ще се отразява негативно в емоционален и душевен план върху психиката на всеки един от родителите В. Г. С. и Л. Г. С..

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта в случай на тежката загуба на единствено дете, независимо, че човешкият живот няма напълно равностоен паричен еквивалент. Скръбта е непрестанна, болката и травмата са изключителни силни и продължителни, за които се събраха свидетелски показания. Бащата В. Г. С. към момента на настъпване на трагичното събитие е на 64г., а майката Л. Г. С. на 46г.

С оглед на горното размерът на обезщетението за неимуществени вреди болки и страдания за ищеца В. Г. С. от загубата на неговия син В. В.. С. следва да бъде определен на 160 000 лв.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди болки и страдания за ищцата Л. Г. С. от загубата на нейния син В. В.. С. следва да бъде определен на 160 000 лв.

Съдът намира възражението на ответника ЗАД „Д.“ АД за съпричиняване от страна на пострадалия В. В.. С. за неоснователно. Видно от заключението на СМЕ „Наличието на колан не би предотвратило страничното движение на тялото на пострадалия и удара му във вратата, както и получаването на изброените по-горе увреждания, които сами по себе си също водят до смърт“.

До този размер всеки един от исковете е основателен и доказан, а за разликата до пълния размер от по 200 000 лв. следва да се отхвърлят като неоснователни. Застрахователят изпада в забава съгласно чл.497 ал.1 КЗ с изтичането на по-ранната от двете дати по ал.1, но законната лихва следва да се присъди, така както е поискана от завеждането на исковете 11.07.2023г., която се явява по-късна от тях.

На основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.5 от Наредба №1/09.07.2004г. ответникът ЗАД „Д.“ АД дължи възнаграждение на процесуалния представител на ищите В. Г. С. и Л. Г. С. адв. Н. А. М. по договори за правна помощ. Съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение, като базата за определяне на възнаграждението е уважената част на исковете. С оглед на горното съдът определя съгласно чл.7, ал.2, т.5 от Наредба №1/09.07.2004г. горното възнаграждение в размер на по **11050,-лева** за всеки от тях, която сума ответникът следва да се осъди да заплати на пълномощника на всеки ищец.

Съгласно чл.78 ал.6 ГПК ответникът ЗАД „Д.“ АД следва да бъде осъден да заплати на СОС общо **13400,-лв.** (д.т. 12800,-лв. и 600,-лв. разноски СМЕ и САТЕ).

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ и чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД, както и на основание чл.497, ал.1 КЗ, **„3.“ АД** с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Д.“ №1, да заплати на **В. Г. С.**, роден на *****г. гражданин на у. със съдебен адрес гр.С. ул.“Веслец“ №6 ет.3 ап.8 по сметка IBAN BG40 UNCR 7000 1523 **** сумата **160 000,00лв.** (сто и шестдесет хиляди лева), обезщетение за претърпени неимуществени вреди от В. Г. С., изразяващи се в болки, страдания по повод смъртта на неговия син В. В.. С., вследствие ПТП, настъпило на 29.01.2023г. и наличие на задължителна застраховка гражданска отговорност със застрахователна полица № BG/30/122000706995, ведно със законната лихва върху посочената по-горе сума, считано от датата на завеждане на иска 11.07.2023г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за остатъка до пълния предявен размер от 200 000,-лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ и чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД, както и на основание чл.497, ал.1 КЗ, **„3.“ АД** с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Д.“ №1, да заплати на **Л. Г. С.**, родена на *****г., гражданка на у. със съдебен адрес гр.С. ул.“Веслец“ №6 ет.3 ап.8 по сметка IBAN BG40 UNCR 7000 1523 **** сумата **160 000,00лв.** (сто и шестдесет хиляди лева), обезщетение за претърпени неимуществени вреди от Л. Г. С., изразяващи се в болки, страдания по повод смъртта на нейния син В. В.. С., вследствие ПТП, настъпило на 29.01.2023г. и наличие на задължителна застраховка гражданска отговорност със застрахователна полица №

BG/30/122000706995, ведно със законната лихва върху посочената по-горе сума, считано от датата на завеждане на иска 11.07.2023г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за остатъка до пълния предявен размер от 200 000,-лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. „3.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Д.“ №1 да заплати на **адв. Н. А. М.** от САК с адрес гр.С. ул.“Веслец“ №6 ет.3, офис 8, сумата от **11050,-лева** (единадесет хиляди и петдесет лева), представляващи разноски по делото на ищеца В. Г. С., съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. „3.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Д.“ №1 да заплати на **адв. Н. А. М.** от САК с адрес гр.С. ул.“Веслец“ №6 ет.3, офис 8 сумата от **11050,-лева** (единадесет хиляди и петдесет лева), представляващи разноски по делото на ищцата Л. Г. С., съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 ГПК, „3.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Д.“ №1 да заплати на **СОФИЙСКИЯ ОКРЪЖЕН СЪД** гр.С. бул.“Витоша“ №2 сумата **13400,-лв.** (тринадесет хиляди и четиристотин лева), представляваща държавна такса и разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр.С. в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____